

SZŐNYEI TAMÁS

Falra hányt jelek – provokatív vizuális gesztusok az újhullámos plakátokon

A punk és a nyomában kibontakozó új hullám az első pillanattól, 1978-tól, de különösen 1980-tól fogva irritálta a hatalmat. Az immár rocktörténeti jelentőségűnek számító együttesektől kezdve a mára jobbára elfeledettekig, a színtér egésze jelentett kihívást a magát provokálva érző zenei és politikai intézmények számára. Az egypártrendszer logikájának megfelelően egycsatornásra berendezett kulturális térben az új hullám az alternatíva lehetőségét demonstrálta. Azt, hogy lehetséges másképpen gondolkodni, zenélni, szövegelni, fel lehet építeni egy párhuzamos létformát. A hivatali reakció az elhallgatástól a karámba terelés kísérletén keresztül a börtönbüntetésig terjedt. Az előadás arra keres választ, hogy az új hullám nyilvános kommunikációjának egyik legfontosabb eszközén, a plakátokon miként jelentek meg, és milyen – lényegében: semmilyen – hatást váltottak ki az akár provokatívnak is tekinthető vizuális gesztusok.